

ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ - ਇੱਕ ਸੌ ਛਿਆਸੀਵੇਂ

ਪੈਨਿਅਮ ਦਾ ਵਾਅਦਾ: ਅੰਤਿਮ ਮੁਹਰਬੰਦੀ ਅਤੇ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ

Jeff Pippenger

2024-04-16

ਪਾਨਿਯੂਮ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਕੈਸਰੀਆ ਫਿਲਿੱਪੀ ਸੀ, ਜੋ ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਗਿਆਰਹਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੀਆਂ ਤੇਰਹੀਂ ਤੋਂ ਪੰਦਰਹੀਂ ਆਯਤਾਂ ਹਨ, ਜੋ ਉਹ ਇਤਿਹਾਸ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਰਿਪਬਲਿਕਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟ ਸਿੰਗ ਸੱਤ ਵਿੱਚੋਂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਅੱਠਵੇਂ ਦੀ ਗੂੜ੍ਹੀ ਬੁਝਾਰਤ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਉਹ ਇਤਿਹਾਸ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮੁਹਰ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਆਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਉੱਤੇ ਸਥਾਈ ਤੌਰ ਤੇ ਛਾਪੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇ ਆਰਾਮਨ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ, ਮਸੀਹ ਨੇ ਆਪਣੇ ਅੰਤਿਮ-ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਅਦਾ ਦਿੱਤਾ।

ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੂੰ ਪਤਰਸ ਹੈਂ, ਅਤੇ ਇਸ ਚੱਟਾਨ ਉੱਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਕਲੀਸਿਆ ਬਣਾਵਾਂਗਾ; ਅਤੇ ਅਪੋਲੋਕ ਦੇ ਫਾਟਕ ਇਸ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਬਲ ਨਾ ਹੋਣਗੇ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਸਵਰਗ ਦੇ ਰਾਜ ਦੀਆਂ ਕੁੰਜੀਆਂ ਦੇਵਾਂਗਾ; ਅਤੇ ਜੇ ਕੁਝ ਤੂੰ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਬੰਨ੍ਹੇਗਾ ਉਹ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਜਾਵੇਗਾ; ਅਤੇ ਜੇ ਕੁਝ ਤੂੰ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਖੋਲ੍ਹੇਗਾ ਉਹ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਮੱਤੀ 16:18, 19.

ਮੋਹਰ ਲਗਾਏ ਜਾਣ ਦਾ ਉਹ ਸਮਾਂ, ਜੋ 11 ਸਤੰਬਰ 2001 ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ, ਜਦੋਂ ਨਿਊਯਾਰਕ ਸ਼ਹਿਰ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਇਮਾਰਤਾਂ ਡਾਹ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ, ਅਤੇ ਜੋ ਜਲਦੀ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ 'ਤੇ ਸਮਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਲਫਾ ਅਤੇ ਓਮੇਗਾ ਵੱਲੋਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਦਾ ਬਿਲਕੁਲ ਆਖਰੀ ਭਾਗ ਇਸੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਪਹਿਲੇ ਭਾਗ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਂਦਾ ਹੈ। 11 ਸਤੰਬਰ 2001 ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪੁਰਾਣਿਆਂ ਰਾਹਾਂ ਵੱਲ ਮੁੜ ਲੈ ਗਿਆ, ਜਿੱਥੇ ਹੋਰ ਸੱਚਾਈਆਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ "ਸੱਤ ਵੇਲਾਂ" ਨੂੰ ਖੋਜਿਆ, ਠੀਕ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਰਾਜਾ ਯੋਸ਼ੀਆਹ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਲੱਭਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਵੇਲੇ ਪਿਛਲੀ ਵਰਖਾ ਦੀ ਛਿੜਕਾਅ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਪਰਖ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ, ਜਿਸ ਨੇ ਉਪਾਸਕਾਂ ਦੀਆਂ ਦੋ ਵਰਗਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵੱਖਰਾ ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ, ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਈ।

ਹਬੱਕੁਕ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਵਿੱਚ ਉਹ ਦੋ ਪਵਿੱਤਰ ਚਾਰਟ ਲੱਭੇ ਗਏ ਅਤੇ ਉਸ ਇਤਿਹਾਸਕ ਕਾਲ ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕ ਬਣ ਗਏ। ਉਤਨੀ ਹੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਹਬੱਕੁਕ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਦਾ "ਵਿਵਾਦ" ਵੀ ਆਰੰਭ ਹੋਇਆ, ਜੋ "ਪੱਕਤੀ ਉੱਤੇ ਪੱਕਤੀ" ਦੀ ਪੱਧਤੀ—ਜੋ ਪਿਛਲੀ ਵਰਖਾ ਦੀ ਪੱਧਤੀ ਹੈ—ਅਤੇ ਧਰਮਤਿਆਗੀ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟਵਾਦ ਦੀ ਉਸ ਪੱਧਤੀ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਨੇ 1863 ਦੀ ਬਗਾਵਤ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਕੇ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਅਪਣਾਇਆ ਸੀ।

ਯਿਸੂ ਨੇ ਇਹ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਅੰਤਿਮ-ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ "ਰਾਜ ਦੀਆਂ ਕੁੰਜੀਆਂ" ਦੇਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਉਹ ਉਸ ਸਹੀ ਬਾਈਬਲੀ ਪੱਧਤੀ ਵੱਲ ਸੰਕੇਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਅਤੇ ਉੱਚੀ ਪੁਕਾਰ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪਛਾਣਣ, ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਕੁੰਜੀਆਂ ਸਮਾਈਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ।

"ਜਿਹੜੇ ਲੋਕ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨਾਲ ਸੰਗਤ ਰੱਖਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਧਰਮ ਦੇ ਸੂਰਜ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਵਿੱਚ ਤੁਰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਅੱਗੇ ਆਪਣੇ ਰਾਹ ਨੂੰ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਕਰਕੇ ਆਪਣੇ ਉੱਧਾਰਕ ਦਾ ਅਪਮਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਸਵਰਗੀ ਜੋਤਿ ਚਮਕਦੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਇਸ ਧਰਤੀ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਅੰਤ ਦੇ ਨੇੜੇ ਪਹੁੰਚਦੇ ਹਨ, ਤਿਵੇਂ ਤਿਵੇਂ ਮਸੀਹ ਬਾਰੇ, ਅਤੇ ਉਸ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਬਾਰੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਗਿਆਨ ਬਹੁਤ ਵੱਧ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਨਿਗਾਹ ਵਿੱਚ ਉਹ ਅਨੰਤ ਮੁੱਲ ਦੇ ਹਨ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਨਾਲ ਏਕਤਾ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਬਚਨ ਅਤੀਤ ਸੁੰਦਰਤਾ ਅਤੇ ਮਾਧੁਰਤਾ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ ਹੈ। ਉਹ ਇਸ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹਨ। ਸੱਚਾਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਦੇਹਧਾਰਣ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਕੇਮਲ ਪ੍ਰਭਾ ਨਾਲ ਮੰਡਿਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਵੇਖਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪਵਿੱਤਰ ਸ਼ਾਸਤਰ ਉਹ ਕੁੰਜੀ ਹੈ ਜੋ ਸਾਰੀਆਂ ਗੁੱਥੀਆਂ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਰੀਆਂ ਕਠਿਨਾਈਆਂ ਦਾ ਹੱਲ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜੋਤਿ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਜੋਤਿ ਵਿੱਚ ਤੁਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਹ ਭਗਤੀ ਦੇ ਭੇਦ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਦੇ ਯੋਗ

ਨਹੀ ਹੋਣਗੇ; ਪਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਲੀਬ ਚੁੱਕਣ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਹੋ ਲੈਣ ਵਿੱਚ ਹਿਚਕਿਚਾਹਟ ਨਹੀ ਕੀਤੀ, ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਜੋਤਿ ਵਿੱਚ ਜੋਤਿ ਵੇਖਣਗੇ।" The Southern Watchman, April 4, 1905.

ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਪਤਰਸ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੇ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਮਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਹਨ, ਉਹ ਉਹੀ ਹਨ ਜੋ ਲਾਓਦੀਕੀਆ ਦਾ ਉਹ ਸੰਦੇਸ਼ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜੋ 11 ਸਤੰਬਰ 2001 ਨੂੰ ਪਹੁੰਚਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਜੋ ਹੁਣ ਜੁਲਾਈ 2023 ਤੋਂ ਦੁਬਾਰਾ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਲਾਓਦੀਕੀਆ ਦਾ ਉਹ ਸੰਦੇਸ਼ ਜੋ 1856 ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚਿਆ ਸੀ, "ਸੱਤ ਸਮਿਆਂ" ਬਾਰੇ ਵਧਿਆ ਹੋਇਆ ਗਿਆਨ ਸੀ; ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਮਸੀਹ ਸੁੱਕੀਆਂ ਹੱਡੀਆਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜੀਵਨ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੀ ਲਾਓਦੀਕੀਆਈ ਚਲਹੇ ਤੋਂ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਮਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਦੀ ਫਿਲਾਦੇਲਫੀਆਈ ਚਲਹੇ ਵੱਲ ਪਰਿਵਰਤਿਤ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਪਰਿਵਰਤਨ ਮਸੀਹ ਦੇ ਬਚਨ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਬਚਨ ਦੁਆਰਾ ਪਵਿੱਤਰ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਬਚਨ "ਸੱਚ" ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਬਚਨ ਹੀ ਉਹ "ਕੁੰਜੀ" ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਬਚਨ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਦੀ ਹੈ।

ਅਤੇ ਫਿਲਾਦੇਲਫੀਆ ਦੀ ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਦੂਤ ਨੂੰ ਲਿਖ; ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਉਹ ਆਖਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪਵਿੱਤਰ ਹੈ, ਜੋ ਸੱਚਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਕੋਲ ਦਾਉਦ ਦੀ ਕੁੰਜੀ ਹੈ, ਜੋ ਖੋਲ੍ਹਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਬੰਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ; ਅਤੇ ਬੰਦ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਨਹੀਂ ਖੋਲ੍ਹਦਾ; ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ: ਵੇਖ, ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਅੱਗੇ ਇੱਕ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਰੱਖਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਇਸ ਨੂੰ ਬੰਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ; ਕਿਉਂਕਿ ਤੇਰੇ ਕੋਲ ਥੋੜ੍ਹੀ ਤਾਕਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਬਚਨ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਨਾਮ ਦਾ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 3:7-8।

"ਲਾਈਨ ਉੱਤੇ ਲਾਈਨ" ਦੀ ਵਿਧੀ ਉਹ ਕੁੰਜੀ ਹੈ ਜੋ ਮਸੀਹ ਨੇ "ਫਾਟਕਾਂ" ਉੱਤੇ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਲੜਾਈ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਅੰਤਿਮ-ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇੱਕ "ਫਾਟਕ" ਇੱਕ ਕਲੀਸੀਆ ਹੈ।

ਅਤੇ ਯਾਕੂਬ ਆਪਣੀ ਨੀਂਦ ਤੋਂ ਜਾਗ ਪਿਆ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਨਿਸਚੇ ਹੀ ਪ੍ਰਭੂ ਇਸ ਥਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ; ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਿਆ ਸੀ। ਅਤੇ ਉਹ ਡਰ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਕਿਹਾ, ਇਹ ਥਾਂ ਕਿੰਨੀ ਭਿਆਨਕ ਹੈ! ਇਹ ਹੋਰ ਕੋਈ ਥਾਂ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਘਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਸੁਰਗ ਦਾ ਫਾਟਕ ਹੈ। ਉਤਪੱਤੀ 28:16, 17.

ਦਰਵਾਜ਼ਿਆਂ ਉੱਤੇ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਲੜਾਈ ਉਹਨਾਂ ਧਾਰਮਿਕ ਸੰਘਰਸ਼ਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ ਜੋ ਸੱਚਾਈ ਅਤੇ ਭੁੱਲ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਘਟਿਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਯੂਨਾਨ ਦੇ ਧਰਮ ਦੀ ਭੁੱਲ ਨਰਕ ਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਧਰਮਕ੍ਰਮ ਲਾਓਦੀਕੀਆਈ ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਦਾ ਧਰਮ ਵੀ ਇੱਕ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਹੈ। ਲਾਓਦੀਕੀਆਈ ਐਡਵੈਂਟਵਾਦੀ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਉਸ ਥਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਹੱਕੂਕ ਦੀ ਵਾਦ-ਵਿਵਾਦ ਸੰਬੰਧੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਪੂਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਉਸ ਦਿਨ ਸੈਨਾਂ ਦਾ ਯਹੋਵਾਹ ਆਪਣੀ ਪੁਜਾ ਦੇ ਬਚੇ ਹੋਏ ਹਿੱਸੇ ਲਈ ਮਹਿਮਾ ਦਾ ਮੁਕਟ ਅਤੇ ਸੋਹਣਪ ਦੀ ਪੱਗ ਹੋਵੇਗਾ; ਅਤੇ ਨਿਆਉ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਲਈ ਨਿਆਉ ਦੀ ਆਤਮਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਬਲ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਯੁੱਧ ਨੂੰ ਫਾਟਕ ਤੱਕ ਮੋੜ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਇਹ ਵੀ ਦਾਖਮਧੁ ਦੇ ਕਾਰਨ ਭਟਕ ਗਏ ਹਨ, ਅਤੇ ਮਦਿਰਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਰਾਹ ਤੋਂ ਹਟ ਗਏ ਹਨ; ਜਾਜਕ ਅਤੇ ਨਬੀ ਮਦਿਰਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਭਟਕ ਗਏ ਹਨ, ਉਹ ਦਾਖਮਧੁ ਨਾਲ ਨਿਗਲੇ ਗਏ ਹਨ, ਉਹ ਮਦਿਰਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਰਾਹ ਤੋਂ ਹਟ ਗਏ ਹਨ; ਉਹ ਦਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਭਟਕਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਨਿਆਉ ਵਿੱਚ ਠੋਕਰ ਖਾਂਦੇ ਹਨ। ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਰੀਆਂ ਮੇਜ਼ਾਂ ਉਲਟੀ ਅਤੇ ਮੈਲ ਨਾਲ ਭਰੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ, ਐਸਾ ਕਿ ਕੋਈ ਥਾਂ ਸਾਫ਼ ਨਹੀਂ ਰਹੀ। ਉਹ ਕਿਸ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਸਿਖਾਵੇਗਾ? ਅਤੇ ਕਿਸ ਨੂੰ ਉਪਦੇਸ਼ ਸਮਝਾਵੇਗਾ? ਕੀ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਜੇ ਦੁੱਧ ਤੋਂ ਛੁਡਾਏ ਗਏ ਹਨ, ਅਤੇ ਛਾਤੀਆਂ ਤੋਂ ਹਟਾਏ ਗਏ ਹਨ? ਕਿਉਂਕਿ ਹੁਕਮ ਉੱਤੇ ਹੁਕਮ, ਹੁਕਮ ਉੱਤੇ ਹੁਕਮ; ਪੰਕਤੀ ਉੱਤੇ ਪੰਕਤੀ, ਪੰਕਤੀ ਉੱਤੇ ਪੰਕਤੀ; ਇੱਥੇ ਥੋੜ੍ਹਾ, ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਥੋੜ੍ਹਾ। ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਹਕਲਾਉਂਦੀਆਂ ਹੋਠਾਂ ਅਤੇ ਪਰਾਈ ਭਾਸ਼ਾ ਨਾਲ ਇਸ ਲੋਕ ਨਾਲ ਬੋਲੇਗਾ; ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ, ਇਹ ਉਹ ਵਿਸ਼ਰਾਮ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਥੱਕੇ ਹੋਇਆਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਰਾਮ ਦਿਵਾ ਸਕਦੇ ਹੋ; ਅਤੇ ਇਹ ਹੀ ਤਾਜ਼ਗੀ ਹੈ; ਫਿਰ ਵੀ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਸੁਣਨਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹਿਆ। ਪਰ ਯਹੋਵਾਹ ਦਾ ਬਚਨ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਹੁਕਮ ਉੱਤੇ ਹੁਕਮ, ਹੁਕਮ ਉੱਤੇ ਹੁਕਮ; ਪੰਕਤੀ ਉੱਤੇ ਪੰਕਤੀ, ਪੰਕਤੀ ਉੱਤੇ ਪੰਕਤੀ; ਇੱਥੇ ਥੋੜ੍ਹਾ, ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਥੋੜ੍ਹਾ ਹੋਇਆ; ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਜਾਣ, ਅਤੇ ਪਿੱਛੇ ਡਿੱਗ ਪੈਣ, ਅਤੇ ਟੁੱਟ ਜਾਣ, ਅਤੇ ਫੰਧੇ ਵਿੱਚ ਫਸ ਜਾਣ, ਅਤੇ ਫੜੇ ਜਾਣ। ਇਸ ਲਈ ਯਹੋਵਾਹ ਦਾ ਬਚਨ ਸੁਣੋ, ਹੇ ਠੱਠਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਲੋਕ, ਜੋ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਵਿੱਚ ਇਸ ਲੋਕ ਉੱਤੇ ਰਾਜ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਯਸਾਯਾਹ 28:5-14

ਰਾਜ ਦੀਆਂ ਕੁੰਜੀਆਂ ਪਵਿੱਤਰ ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਦੇ ਉਹ ਬਚਨ ਹਨ, ਜੋ ਬਚਨ ਦੁਆਰਾ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਆਖਰੀ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਜਾ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

“ਬਚਨ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸੱਚਾਈਆਂ ਹਨ ਜੋ, ਕੀਮਤੀ ਧਾਤੂ ਦੀਆਂ ਰਗਾਂ ਵਾਂਗ, ਸਤਰ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਲੁਕੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਲੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਖਜ਼ਾਨਾ ਖੋਜ ਕਰਨ ਨਾਲ ਹੀ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕੋਈ ਖਾਣੀ ਖੇਦਣ ਵਾਲਾ ਸੋਨੇ ਅਤੇ ਚਾਂਦੀ ਦੀ ਖੋਜ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਦਾ ਪ੍ਰਮਾਣ ਬਚਨ ਵਿੱਚ ਹੀ ਹੈ। ਪਵਿੱਤਰ ਲਿਖਤ ਹੀ ਪਵਿੱਤਰ ਲਿਖਤ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਣ ਵਾਲੀ ਕੁੰਜੀ ਹੈ। ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ਦੀਆਂ ਸੱਚਾਈਆਂ ਦਾ ਡੂੰਘਾ ਅਰਥ ਉਸ ਦਾ ਆਤਮਾ ਸਾਡੇ ਮਨਾਂ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦਾ ਹੈ।”

“ਸਾਡੀਆਂ ਸਕੂਲਾਂ ਦੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਲਈ ਬਾਈਬਲ ਮਹਾਨ ਪਾਠ-ਪੁਸਤਕ ਹੈ। ਇਹ ਆਦਮ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਅਤੇ ਧੀਆਂ ਸੰਬੰਧੀ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਸਮੂਹ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਸਿਖਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਜੀਵਨ ਦਾ ਨਿਯਮ ਹੈ, ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਉਸ ਚਰਿੱਤਰ ਬਾਰੇ ਸਿਖਾਉਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਭਵਿੱਖਲੇ ਜੀਵਨ ਲਈ ਗੜ੍ਹਣਾ ਹੈ। ਧਰਮ-ਪਰੰਪਰਾ ਦੀ ਮੰਦ ਰੋਸ਼ਨੀ ਦੀ ਸਾਨੂੰ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਕਿ ਧਰਮ-ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਣਯੋਗ ਬਣਾਇਆ ਜਾਵੇ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸੀਂ ਇਹ ਵੀ ਮੰਨ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਦੁਪਹਿਰ ਦੇ ਸੂਰਜ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮਹਿਮਾ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਧਰਤੀ ਦੀ ਟਿਮਟਿਮਾਉਂਦੀ ਮਸ਼ਾਲ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਯਾਜਕ ਅਤੇ ਉਪਦੇਸ਼ਕ ਦੇ ਉਚਾਰਣਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇ ਲੋਕ ਦਿਵਯ ਔਰੈਕਲ ਨਾਲ ਸਲਾਹ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਚਾਨਣ ਹੋਵੇਗਾ। ਬਾਈਬਲ ਵਿੱਚ ਹਰ ਫਰਜ਼ ਸਪਸ਼ਟ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹਰ ਪਾਠ ਸਮਝਣਯੋਗ ਹੈ। ਹਰ ਪਾਠ ਸਾਨੂੰ ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਪੁੱਤਰ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਬਚਨ ਉੱਧਾਰ ਲਈ ਸਭ ਨੂੰ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ। ਬਚਨ ਵਿੱਚ ਉੱਧਾਰ ਦਾ ਵਿਗਿਆਨ ਸਪਸ਼ਟ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਧਰਮ-ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਦੀ ਖੋਜ ਕਰੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਹਨ ਜੋ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਬੋਲ ਰਹੀ ਹੈ।” Testimonies, volume 8, 157.

ਮਸੀਹ ਨੇ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਕਲੀਸਿਆ ਨੂੰ ਜੋ ਕੁੰਜੀਆਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਉਹੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਕੋਲ ਉਸ ਵੇਲੇ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਪਤਰਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ।

“ਪਤਰਸ ਨੇ ਉਸ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜੋ ਕਲੀਸਿਆ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਨੀਂਹ ਹੈ, ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਨੇ ਹੁਣ ਉਸ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀਆਂ ਦੇ ਸਮੂਹ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਵਜੋਂ ਸਨਮਾਨਿਤ ਕੀਤਾ। ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, ‘ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਸਵਰਗ ਦੇ ਰਾਜ ਦੀਆਂ ਕੁੰਜੀਆਂ ਦੇਵਾਂਗਾ; ਅਤੇ ਜੇ ਕੁਝ ਤੂੰ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਬੰਨ੍ਹੇਗਾ ਉਹ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਜਾਵੇਗਾ; ਅਤੇ ਜੇ ਕੁਝ ਤੂੰ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਖੋਲ੍ਹੇਗਾ ਉਹ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।”

“ਸਵਰਗ ਦੇ ਰਾਜ ਦੀਆਂ ਕੁੰਜੀਆਂ” ਮਸੀਹ ਦੇ ਬਚਨ ਹਨ। ਪਵਿੱਤਰ ਸ਼ਾਸਤਰ ਦੇ ਸਭ ਬਚਨ ਉਸੇ ਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਉਹ ਸਭ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਬਚਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸਵਰਗ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਣ ਅਤੇ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਇਹ ਉਹ ਸ਼ਰਤਾਂ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ ‘ਤੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਅਸਵੀਕਾਰ। ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦਾ ਕੰਮ ਜੀਵਨ ਲਈ ਜੀਵਨ ਦੀ ਸੁਰੰਧ ਜਾਂ ਮੌਤ ਲਈ ਮੌਤ ਦੀ ਸੁਰੰਧ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਧੁਰਾ ਹੈ ਜੋ ਅਨੰਤ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦੇ ਭਾਰ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ।” The Desire of Ages, 413.

ਉਹ ਸ਼ਕਤੀ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਬਚਨਾਂ ਰਾਹੀਂ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਰੱਖੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਉੱਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਉਸ ਦੇ ਬਚਨ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਸੰਭਵਤੌਰ ‘ਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਸਰਲ, ਅਤੇ ਸ਼ਾਇਦ ਸਭ ਤੋਂ ਗੰਭੀਰ ਸਿਧਾਂਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸੱਚਾਈ ਦੇ ਜਣਿਆਂ ਦੀ ਸਾਕਸ਼ੀ ਉੱਤੇ ਸਥਾਪਿਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

“ਇੱਕ ਹੋਰ ਭਿਆਨਕ ਬੁਰਾਈ ਜੋ ਕਲੀਸਿਆ ਵਿੱਚ ਉੱਭਰ ਆਈ ਸੀ, ਉਹ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਭਰਾ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਸਨ। ਵਿਸ਼ਵਾਸੀਆਂ ਵਿਚਾਲੇ ਉੱਠਣ ਵਾਲੀਆਂ ਕਠਿਨਾਈਆਂ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਪ੍ਰਚੁਰ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮਸੀਹ ਨੇ ਆਪ ਹੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹਿਦਾਇਤ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਿਵੇਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ‘ਜੇ ਤੇਰਾ ਭਰਾ ਤੇਰੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪਰਾਧ ਕਰੇ,’ ਮੁਕਤਿਦਾਤਾ ਨੇ ਉਪਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ, ‘ਤਾਂ ਜਾ ਕੇ ਉਸਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਭੁੱਲ ਸਿਰਫ਼ ਤੇਰੇ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਹੀ ਦੱਸ; ਜੇ ਉਹ ਤੇਰੀ ਸੁਣ ਲਏ, ਤਾਂ ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਭਰਾ ਨੂੰ ਜਿੱਤ ਲਿਆ। ਪਰ ਜੇ ਉਹ ਨਾ ਸੁਣੇ, ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਹੋਰ ਲੈ ਜਾ, ਤਾਂ ਜੋ ਦੋ ਜਾਂ ਤਿੰਨ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਮੂੰਹੋਂ ਹਰ ਗੱਲ

ਠਹਿਰਾਈ ਜਾਵੇ। ਅਤੇ ਜੇ ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਵੀ ਨਾ ਸੁਣੇ, ਤਾਂ ਗੱਲ ਕਲੀਸਿਆ ਨੂੰ ਦੱਸ; ਪਰ ਜੇ ਉਹ ਕਲੀਸਿਆ ਦੀ ਵੀ ਨਾ ਸੁਣੇ, ਤਾਂ ਉਹ ਤੇਰੇ ਲਈ ਇੱਕ ਗੈਰ-ਕੌਮੀ ਮਨੁੱਖ ਅਤੇ ਮਹਿਸੂਲ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਵਰਗਾ ਹੋਵੇ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੱਚ ਸੱਚ ਆਖਦਾ ਹਾਂ, ਜੇ ਕੁਝ ਤੁਸੀਂ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਬੰਨ੍ਹੋਗੇ, ਉਹ ਅਕਾਸ਼ ਵਿੱਚ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਜਾਵੇਗਾ; ਅਤੇ ਜੇ ਕੁਝ ਤੁਸੀਂ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਖੋਲ੍ਹੋਗੇ, ਉਹ ਅਕਾਸ਼ ਵਿੱਚ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।' ਮੱਤੀ 18:15-18।" ਪ੍ਰੇਰਤਿਆਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ, 304.

ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਤਿੰਨ ਭੂਗੋਲਿਕ ਗਵਾਹੀਆਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੀਆਂ ਹਨ ਜਦੋਂ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਵੇਲੇ ਇੱਕ ਸੌ ਚੁਮਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਉੱਤੇ ਮੁਹਰ ਲਗਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਯਾਦ ਰੱਖਦਿਆਂ ਕਿ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਵੇਲੇ ਤੇਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਐਕਜ਼ੀਟਰ ਕੈਂਪ-ਮੀਟਿੰਗ ਦੀ ਭੂਗੋਲਿਕ ਗਵਾਹੀ ਨੂੰ ਉਸ ਬਿੰਦੂ ਦੀ ਇੱਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤਕ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਵਜੋਂ ਪਾਂਦੇ ਹਾਂ ਜਿੱਥੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਅੰਤਿਮ-ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਉੱਤੇ ਮੁਹਰ ਲਗਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ; ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਪਾਂਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹੀ ਸੱਚਾਈ ਕੈਸਰੀਆ ਫਿਲਿੱਪੀ ਦੇ ਭੂਗੋਲ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਦਾਨੀਏਲ ਅਧਿਆਇ ਗਿਆਰਾਂ ਦੀਆਂ ਆਇਤਾਂ ਤੇਰਾਂ ਤੋਂ ਪੰਦਰਾਂ ਵਿੱਚ ਪਾਨਿਯੂਮ ਦੀ ਲੜਾਈ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦੁਆਰਾ ਵੀ। ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨ ਗਵਾਹਾਂ ਨੂੰ ਭੂਗੋਲਿਕ ਵਜੋਂ ਪਛਾਣਣਾ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਅਨੁਚਿਤ ਹੋਵੇ, ਪਰ ਮੈਂ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਭੂਗੋਲ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੀ ਐਕਜ਼ੀਟਰ ਅਤੇ ਕੈਸਰੀਆ ਫਿਲਿੱਪੀ ਦੇ ਪਰਿਪੇਖ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ। ਯਿਸੂ ਪਤਰਸ ਨੂੰ ਉਸ ਭਵਿੱਖਵਾਣੀ-ਸੰਬੰਧੀ ਭੂਗੋਲ ਦੇ ਅੰਦਰ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੌ ਚੁਮਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਆਖਰੀ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਾਂਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਉਹ ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਸੁਰਗ ਦੇ ਰਾਜ ਦੀਆਂ ਕੁੰਜੀਆਂ ਦਿਆਂਗਾ; ਅਤੇ ਜੇ ਕੁਝ ਤੂੰ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਬੰਨ੍ਹੋਗਾ, ਉਹ ਸੁਰਗ ਵਿੱਚ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਜਾਵੇਗਾ; ਅਤੇ ਜੇ ਕੁਝ ਤੂੰ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਖੋਲ੍ਹੋਗਾ, ਉਹ ਸੁਰਗ ਵਿੱਚ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਤਦ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਕੜੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਨਾ ਦੱਸਣ ਕਿ ਉਹ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਹੈ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਯਿਸੂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਵਿਖਾਉਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸ ਲਈ ਅਨਿਵਾਰ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਯਹੂਸ਼ਲਮ ਨੂੰ ਜਾਏ, ਅਤੇ ਬਜ਼ੁਰਗਾਂ, ਮੁੱਖ ਜਾਜਕਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਾਸਤਰੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਬਹੁਤ ਦੁੱਖ ਸਹੇ, ਅਤੇ ਮਾਰਿਆ ਜਾਵੇ, ਅਤੇ ਤੀਜੇ ਦਿਨ ਫਿਰ ਜਿਉਂਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਤਦ ਪਤਰਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਇਕ ਪਾਸੇ ਲੈ ਜਾ ਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਠਪਕਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਕਿਹਾ, ਹੇ ਪ੍ਰਭੂ, ਇਹ ਤੇਰੇ ਤੋਂ ਦੂਰ ਰਹੇ; ਇਹ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਕਦੇ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਪਰ ਉਸ ਨੇ ਮੁੜ ਕੇ ਪਤਰਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਹੇ ਸ਼ੈਤਾਨ, ਮੇਰੇ ਪਿੱਛੇ ਹੋ ਲੈ; ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਲਈ ਠੋਕਰ ਦਾ ਕਾਰਨ ਹੈਂ; ਕਿਉਂਕਿ ਤੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਮੱਤੀ 16:19-23।

"Exeter" ਸ਼ਬਦ ਇੰਗਲੈਂਡ ਦੇ ਡੈਵਨ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਇੱਕ ਸ਼ਹਿਰ ਦਾ ਨਾਮ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਵਜੂਤਪੱਤੀ ਦਾ ਸਰਾਗ ਪੁਰਾਤਨ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਤੱਕ ਲੱਭਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਇਹ "Exanceaster" ਜਾਂ "Execestre" ਦੇ ਨਾਮ ਨਾਲ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਨਾਮ ਪੁਰਾਤਨ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ "Exe" (ਜੋ Exe ਦਰਿਆ ਵੱਲ ਸੰਕੇਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਕੰਢੇ ਉੱਤੇ ਇਹ ਸ਼ਹਿਰ ਸਥਿਤ ਹੈ) ਅਤੇ "ceaster" (ਅਰਥਾਤ "ਰੋਮੀ ਕਿਲ੍ਹਾ" ਜਾਂ "ਪਰਕੋਟੇ ਵਾਲਾ ਸ਼ਹਿਰ") ਤੋਂ ਨਿਕਲਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, "Exeter" ਦਾ ਅਰਥ ਜਾਂ ਤਾਂ "Exe ਦਰਿਆ ਉੱਤੇ ਸਥਿਤ ਕਿਲ੍ਹਾ" ਹੈ, ਜਾਂ "Exe ਦਰਿਆ ਦੇ ਕੰਢੇ ਉੱਤੇ ਸਥਿਤ ਪਰਕੋਟੇ ਵਾਲਾ ਸ਼ਹਿਰ।" ਮਿਲਰਾਈਟ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਅੱਧੀ-ਰਾਤ ਦੇ ਪੁਕਾਰ ਦੇ ਆਗਮਨ ਅਤੇ ਪੁਰਤੀ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਭੂਗੋਲ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਸਥਾਨ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਪਾਣੀ ਸੀ, ਜੋ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਢਲਕਾਏ ਜਾਣ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਕਤਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਬਿੰਦੂ ਦੀ ਵੀ, ਜਿੱਥੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸੰਸਾਰ ਅੱਗੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਸੈਨਾ ਖੜੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਸਿਸਟਰ ਵਾਈਟ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ "tidal wave" ਵਾਂਗ ਗਈ ਸੀ। ਇੱਕ tidal wave ਕੇਵਲ ਦਰਿਆ ਦਾ ਪਾਣੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ; ਇਹ ਉਹ ਪਾਣੀ ਹੈ ਜੋ ਅਸਾਧਾਰਣ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ।

ਮਿਲਰਾਈਟ ਇਤਿਹਾਸ ਦੱਸ ਕੁਆਰੀਆਂ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਦੀ ਪੁਰਤੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਸੌ ਚੁਮਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਮੁਹਰਬੰਦੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਨਿਸ਼ਕਰਸ਼ ਤੱਕ ਲਿਆਂਦੇ ਜਾਣਗੇ, ਤਾਂ ਉਹ ਮੁਹਰਬੰਦੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਵਿੱਚ ਪਛਾਣੇ ਗਏ ਰਾਹ-ਚਿੰਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਉਣਗੇ, ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਐਕਸੇਟਰ ਕੈਂਪ ਮੀਟਿੰਗ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਵੀ। ਇੱਕ ਦੂਤ ਇੱਕ ਪਰਖਣ ਵਾਲੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਉਤਰੇਗਾ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਖਾਣਾ ਅਨਿਵਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਹ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੀਹਾਂ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਉਹ ਦੇ ਵਰਗਾਂ ਨੂੰ ਲੇਵੀਆਂ ਛੱਬੀ ਦੇ "ਸੱਤ ਸਮਿਆਂ" ਨਾਲ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਤਰਸ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਸਵੀਕਾਰ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਮਸੀਹ ਵਜੋਂ ਅਭਿਸ਼ਿਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਦਿਵਯ

ਪ੍ਰਤੀਕ ਕਬੂਤਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਤਰਾ, ਜੋ 11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਮਝ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਯਿਸੂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਦਿਵਯ ਪੁੱਤਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿ ਯਿਸੂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਦਿਵਯ ਸਰੂਪ ਉੱਤੇ ਪਤਿਤ ਮਨੁੱਖਜਾਤੀ ਦਾ ਦੇਹ ਧਾਰ ਕੇ, ਉਹ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਵੀ ਹੈ।

ਇਹ ਸੱਚਾਈਆਂ ਦੇ ਵਰਗਾਂ ਦੇ ਉਪਾਸਕ ਪੈਦਾ ਕਰਨਗੀਆਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੇ 11 ਸਤੰਬਰ 2001 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਵਰਗ ਐਕਸੇਟਰ ਦੀ ਕੈਂਪ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਕੈਂਪ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਵਾਟਰਟਾਊਨ ਦੇ ਇਕ ਸਮੂਹ ਵੱਲੋਂ ਇੱਕ ਤੰਬੂ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਸੈਮੂਅਲ ਸਨੋ ਰਾਹੀਂ ਪ੍ਰਸਤੁਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਜਾਲਸਾਜ਼ ਮੀਟਿੰਗਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜੋ ਇੰਨੀ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਾਲੀਆਂ ਅਤੇ ਭਾਵੁਕ ਸਨ ਕਿ ਸਨੋ ਦੀਆਂ ਮੀਟਿੰਗਾਂ ਦੇ ਆਗੂ ਉਹਨਾਂ ਕੋਲ ਗਏ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤ ਹੋਣ ਲਈ ਆਖਿਆ। ਉਸ ਕੈਂਪ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਦੋ ਵਰਗ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਏ, ਅਤੇ ਦੋਵੇਂ ਪਾਣੀ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਪਰ ਇਕ ਜਾਲਸਾਜ਼ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਮੁਰਖ ਕੁਆਰੀਆਂ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦਾ ਸੀ ਜੋ ਤੇਲ ਤੋਂ ਬਿਨਾ ਸਨ। ਐਕਸੇਟਰ ਦੇ ਤੰਬੂ ਵਾਲਾ ਸਮੂਹ ਉਹ ਫੌਜ ਸੀ ਜੋ ਨਗਰ ਸੀ, ਜੋ ਇਕ ਗੜ੍ਹ ਵੀ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਦੀਆਂ ਸੁੱਕੀਆਂ ਮਰੀਆਂ ਹੱਡੀਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਸਨ, ਜਿਹੜੀਆਂ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਬਲਵਾਨ ਫੌਜ ਵਜੋਂ ਖੜ੍ਹੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ।

ਉਸ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਦੋ ਵਰਗ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਪਤਰਸ ਨੇ ਦੋਵਾਂ ਵਰਗਾਂ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕੀਤੀ। ਉਸ ਦਾ ਉਹ ਇਕਰਾਰ, ਜਿਸ ਨੇ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਮਸੀਹ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਠਹਿਰਾਇਆ, ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੀ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਨਾਲ ਉਤਪੰਨ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਮਸੀਹ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ ਤੇ ਕਿਹਾ, “ਮਾਸ ਅਤੇ ਲਹੂ ਨੇ ਇਹ ਗੱਲ ਤੈਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਜੋ ਸੁਰਗ ਵਿੱਚ ਹੈ।” ਫਿਰ ਜਦੋਂ ਯਿਸੂ ਨੇ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਸਲੀਬ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ, ਤਦ ਉਸ ਵੇਲੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਪਤਰਸ ਨੇ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਲੈ ਜਾ ਕੇ “ਉਸ ਨੂੰ ਝਿੜਕਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਕਿਹਾ, ਹੇ ਪ੍ਰਭੂ, ਇਹ ਗੱਲ ਤੈਥੋਂ ਦੂਰ ਰਹੇ; ਇਹ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਪਰ ਉਸ ਨੇ ਮੁੜ ਕੇ ਪਤਰਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਮੇਰੇ ਪਿੱਛੇ ਹੋ ਲੈ, ਸ਼ੈਤਾਨ; ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਲਈ ਠੋਕਰ ਹੈਂ; ਕਿਉਂਕਿ ਤੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਮੰਨਦਾ ਹੈ।”

ਪਤਰਸ ਦਾ ਭਾਵੁਕ ਵਿਸਫੋਟ ਉਸ ਭਾਵਨਾਤਮਕ ਉਪਾਸਨਾ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਸੀ ਜੋ ਵਾਟਰਟਾਊਨ ਦੇ ਤੰਬੂ ਵਿੱਚ ਉਸ ਵੇਲੇ ਹੋ ਰਹੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਸੈਮੂਅਲ ਸਨੋ ਮਿਡਨਾਈਟ ਕ੍ਰਾਈ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਸ ਪੱਧਰ ਤੇ ਪਤਰਸ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਮਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਹਨ। ਉਹ ਉਮੀਦਵਾਰ ਇੱਕ ਅਜੇਹੇ ਵਰਗ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਕੋਲ ਤੇਲ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹੀ ਸੰਦੇਸ਼ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹੀ ਚਰਿੱਤਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਵਰਗ ਕੋਲ ਤੇਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕੈਸਰੀਆ ਫਿਲਿੱਪੀ ਦੇ ਪ੍ਰਸੰਗ ਵਿੱਚ, ਮਸੀਹ ਨੇ ਇਹ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨਾ ਆਰੰਭ ਕੀਤਾ ਕਿ “ਉਸ ਨੂੰ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਬਜ਼ੁਰਗਾਂ, ਮੁੱਖ ਯਾਜਕਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਾਸਤਰੀਆਂ ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਦੁੱਖ ਸਹਿਣਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮਾਰਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੀਜੇ ਦਿਨ ਫਿਰ ਜੀ ਉਠਣਾ ਹੈ।”

ਜਦੋਂ ਉਹ ਘਟਨਾਵਾਂ ਹਕੀਕਤ ਵਿੱਚ ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਪੂਰੀਆਂ ਹੋਈਆਂ, ਤਾਂ ਚੇਲਿਆਂ ਦੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਉਹ ਇਤਿਹਾਸ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਸਿਸਟਰ ਫ੍ਰਾਈਟ 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1844 ਦੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਨੂੰ, ਅਤੇ ਲਾਲ ਸਮੁੰਦਰ ਪਾਰ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਇਬਰਾਨੀਆਂ ਦੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਨੂੰ—ਜਦੋਂ ਫਿਰਐਨ ਦੀ ਫੌਜ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹੀ ਆ ਰਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਸਮੁੰਦਰ ਦਾ ਪਾਣੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੀ—ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਸਾਰੇ ਸਾਕਸ਼ੀ ਜਲਦੀ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਐਤਵਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਦਾਨੀਏਲ ਗਿਆਰਾਂ ਦੀਆਂ ਆਇਤਾਂ ਤੋਂ ਪੰਦਰਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ, ਉਹਨਾਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਐਤਵਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਉਹ “ਆਖਰੀ ਦਿਨਾਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਹਿੱਸੇ” ਦਾ ਵੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਅਸੀਂ ਇਸ ਅਧਿਐਨ ਨੂੰ ਅਗਲੇ ਲੇਖ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰੱਖਾਂਗੇ।

“ਰੂਪਕਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਪੂਰਤੀਆਂ ਦਾ ਸਾਵਧਾਨ ਅਧਿਐਨ ਇਸ ਨਿਰੀਖਣ ਤੱਕ ਲੈ ਗਿਆ ਕਿ ਮਸੀਹ ਦਾ ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹਾਇਆ ਜਾਣਾ ਠੀਕ ਉਸੇ ਦਿਨ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜੋ ਇਸਰਾਏਲ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਾਲਾਨਾ ਧਾਰਮਿਕ ਰਸਮਾਂ ਦੇ ਚੱਕਰ ਵਿੱਚ ਉਹ ਦਿਨ ਸੀ ਜਦੋਂ ਫਸਹ ਦਾ ਮੇਮਣਾ ਬਲੀ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਕੀ ਪ੍ਰਾਯਸਚਿੱਤ ਦੇ ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਰੂਪਕਿਤ

ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧੀ—ਜੇ ਸੱਤਵੇਂ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਦਸਵੇਂ ਦਿਨ ਨੂੰ ਆਉਂਦੀ ਸੀ—ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸੇ ਸਾਲਾਨਾ ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਰੂਪਕ ਵਿੱਚ ਮਨਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ? (ਵੇਖੋ The Great Controversy, 399)। ਇਹ, ਸਮੇਂ ਦੀ ਸੱਚੀ ਮੇਸਾਈ ਗਿਣਤੀ ਅਨੁਸਾਰ, 22 ਅਕਤੂਬਰ ਬਣਦਾ ਸੀ। ਅਗਸਤ 1844 ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ, ਐਕਸੇਟਰ, ਨਿਊ ਹੈਮਪਸ਼ਾਇਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕੈਂਪ-ਮੀਟਿੰਗ ਦੌਰਾਨ, ਇਹ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ 2300 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਵਜੋਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ। ਮੱਤੀ 25:1-13 ਵਿੱਚ ਦਸ ਕੁਆਰੀਆਂ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮਹੱਤਤਾ ਧਾਰਣ ਕਰ ਲਈ—ਦੂਲੇ ਦਾ ਦੇਰ ਲਾਉਣਾ, ਵਿਆਹ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਉਡੀਕ ਅਤੇ ਨੀਦ ਵਿੱਚ ਪੈ ਜਾਣਾ, ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ, ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦਾ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਣਾ, ਆਦਿ। ਇਹ ਸੰਦੇਸ਼ ਕਿ ਮਸੀਹ 22 ਅਕਤੂਬਰ ਨੂੰ ਆ ਰਿਹਾ ਸੀ, 'ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ' ਦੇ ਨਾਮ ਨਾਲ ਜਾਣਿਆ ਜਾਣ ਲੱਗਾ। "ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ," ਐਲਨ ਵਾਈਟ ਨੇ ਲਿਖਿਆ, 'ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।' ਉਸ ਨੇ ਹੋਰ ਜੋੜਿਆ:"

"ਜਿਵੇਂ ਜਵਾਰ ਦੀ ਮਹਾਂ-ਲਹਿਰ, ਤਿਵੇਂ [ਸੱਤਵੇਂ-ਮਹੀਨੇ] ਦੀ ਲਹਿਰ ਦੇਸ਼ ਭਰ ਵਿੱਚ ਫੈਲ ਗਈ। ਸ਼ਹਿਰ ਤੋਂ ਸ਼ਹਿਰ, ਪਿੰਡ ਤੋਂ ਪਿੰਡ, ਅਤੇ ਦੂਰ-ਦੁਰਾਚੇ ਪਿੰਡਾਂ ਵਾਲੇ ਇਲਾਕਿਆਂ ਤੱਕ ਇਹ ਪਹੁੰਚੀ, ਜਦ ਤੱਕ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੇ ਲੋਕ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਗ੍ਰਿਤ ਨਾ ਹੋ ਗਏ।—The Great Controversy, 400."

"ਉਸ ਤੇਜ਼ੀ ਨੂੰ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਸੰਦੇਸ਼ ਫੈਲਿਆ, ਐਲ. ਈ. ਫਰੂਮ ਦੁਆਰਾ ਉਧਰਿਤ ਲੇਖਕਾਂ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਰਸਾਇਆ ਹੈ:

"ਬੇਟਸ ਨੇ ਇਹ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਕਿ ਐਕਜ਼ਿਟਰ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ "ਮਾਨੋ ਹਵਾ ਦੇ ਪਰਾਂ ਉੱਤੇ ਉੱਡ ਗਿਆ ਹੋਵੇ।" ਪੁਰਸ਼ ਅਤੇ ਇਸਤ੍ਰੀਆਂ ਰੇਲ ਅਤੇ ਜਲ-ਮਾਰਗ ਰਾਹੀਂ, ਸਟੇਜਕੋਚ ਅਤੇ ਘੋੜਸਵਾਰੀ ਦੁਆਰਾ, ਕਿਤਾਬਾਂ ਅਤੇ ਪੱਤਰਾਂ ਦੇ ਗੱਠਰ ਲੈ ਕੇ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਨਿਕਲੇ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ "ਪਤਝੜ ਦੇ ਪੱਤਿਆਂ ਵਾਂਗ ਬੇਅੰਤ" ਵੰਡਦੇ ਗਏ। ਵਾਈਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਜੇ ਕੰਮ ਸੀ, ਉਹ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਸ ਵਿਸ਼ਾਲ ਖੇਤਰ ਦੇ ਹਰ ਭਾਗ ਵੱਲ ਉੱਡ ਚੱਲੀਏ, ਚੇਤਾਵਨੀ ਦੀ ਧੁਨ ਵਜਾਈਏ, ਅਤੇ ਸੁੱਤੇ ਹੋਏ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਜਗਾਈਏ।" ਅਤੇ ਵੈਲਕਮ ਇਹ ਜੋੜਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅੰਦੋਲਨ ਬੰਨ੍ਹ ਤੋਂ ਛੁੱਟੇ ਪਾਣੀਆਂ ਵਾਂਗ ਫੁੱਟ ਨਿਕਲਿਆ। ਪੱਕੇ ਹੋਏ ਅਨਾਜ ਦੇ ਖੇਤ ਬਿਨਾ ਕਟਾਈ ਖੜ੍ਹੇ ਰਹਿ ਗਏ, ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਿਆਰ ਆਲੂ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚੋਂ ਬਿਨਾ ਖੇਦੇ ਪਏ ਰਹਿ ਗਏ। ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ ਆਗਮਨ ਨੇੜੇ ਸੀ। ਹੁਣ ਅਜਿਹੀਆਂ ਧਰਤੀ ਦੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਲਈ ਕੋਈ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਸੀ।—The Prophetic Faith of Our Fathers, Vol. IV, p. 816."

"ਇਸ ਅੰਦੋਲਨ ਦੀ ਇੱਕ ਅੱਖੀਂ ਦੇਖਣ ਵਾਲੀ ਸਾਖੀ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਭਾਗੀ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਐਲਨ ਵਾਈਟ ਨੇ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵੱਧ ਰਹੇ ਕੰਮ ਦੇ ਸਰੂਪ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ:"

"ਵਿਸ਼ਵਾਸੀਆਂ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸੰਦੇਹ ਅਤੇ ਉਲਝਣ ਦੂਰ ਹੋ ਗਈ, ਅਤੇ ਆਸ ਤੇ ਹਿੰਮਤ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਿਲਾਂ ਨੂੰ ਜੀਵੰਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਕਾਰਜ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਤੀਆਂ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਸੀ ਜੋ ਸਦਾ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਜਦੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ਅਤੇ ਆਤਮਾ ਦੇ ਨਿਯੰਤਰਣਕਾਰੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਤੋਂ ਬਿਨਾ ਮਨੁੱਖੀ ਉਤੇਜਨਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ.... ਇਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਸਨ ਜੋ ਹਰ ਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਕਾਰਜ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਉਤਸ਼ਾਹ ਦਾ ਉਨਮੱਤ ਆਨੰਦ ਥੋੜ੍ਹਾ ਸੀ, ਪਰ ਇਸ ਦੀ ਥਾਂ ਦਿਲ ਦੀ ਗਹਿਰੀ ਜਾਂਚ-ਪੜਤਾਲ, ਪਾਪ ਦਾ ਅੰਗੀਕਾਰ, ਅਤੇ ਸੰਸਾਰ ਦਾ ਤਿਆਗ ਸੀ। ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲਈ ਤਿਆਰੀ ਕਰਨਾ ਹੀ ਪੀੜਤ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਭਾਰ ਸੀ.... ॥

"ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਹੁਣ ਤੱਕ ਦੇ ਸਾਰੇ ਮਹਾਨ ਧਾਰਮਿਕ ਅੰਦੋਲਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ, 1844 ਦੀ ਪਤਝੜ ਦਾ ਅੰਦੋਲਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਨਾਲੋਂ ਮਨੁੱਖੀ ਅਪੁਰਣਤਾ ਅਤੇ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੀਆਂ ਚਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮੁਕਤ ਸੀ। ਅੱਜ ਵੀ, ਬਹੁਤ ਸਾਲ ਬੀਤ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ [1888], ਉਹ ਸਭ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਅੰਦੋਲਨ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜੋ ਸੱਚਾਈ ਦੇ ਮੰਚ ਉੱਤੇ ਅਡੋਲ ਖੜੇ ਰਹੇ ਹਨ, ਅਜੇ ਵੀ ਉਸ ਧੰਨ ਕੰਮ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਗਵਾਹੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵੱਲੋਂ ਸੀ।—ਉੱਥੇ ਹੀ, 400, 401."

"ਦੇਸ਼ ਭਰ ਵਿੱਚ ਫੈਲ ਰਹੇ ਇੱਕ ਕਾਰਜ ਦੇ ਪ੍ਰਮਾਣਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਜੇ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਆਗਮਨ ਦੀ ਸੰਗਤ ਵਿੱਚ ਖਿੱਚ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਲੀਸਿਆਵਾਂ ਦੇ ਲਗਭਗ ਦੋ ਸੌ ਸੈਂਕੜੇ ਇਸ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸਾਰਿਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠੇ ਹੋਏ ਸਨ, [ਵੇਖੋ C. M. Maxwell, Tell it to the world, pp. 19, 20.] ਫਿਰ ਵੀ ਸਮੂਹਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟ ਕਲੀਸਿਆਵਾਂ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਤਿਰਸਕਾਰਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਅਧੀਨ ਹਰ ਇੱਕ ਸਾਧਨ ਵਰਤਿਆ ਤਾਂ ਜੋ ਮਸੀਹ ਦੇ

ਜਲਦੀ ਆਉਣ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਫੈਲਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਕੋਈ ਵੀ ਕਲੀਸਿਆ ਦੀ ਆਰਾਧਨਾ-ਸਭਾ ਵਿੱਚ ਯਿਸੂ ਦੇ ਜਲਦੀ ਆਉਣ ਦੀ ਆਸ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਜੇ ਉਸ ਘਟਨਾ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਗੱਲ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰੀ ਸੀ।”

“ਐਲਨ ਵਾਈਟ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਕਿਵੇਂ ਸੀ:

“ਹਰ ਪਲ ਮੈਨੂੰ ਕੀਮਤੀ ਅਤੇ ਸਰਵੋੱਚ ਮਹੱਤਵ ਦਾ ਜਾਪਦਾ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਅਸੀਂ ਅਨੰਤਤਾ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਕਿ ਲਾਪਰਵਾਹ ਅਤੇ ਨਿਰੁਚਿਤ ਲੋਕ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੇ ਖ਼ਤਰੇ ਵਿੱਚ ਸਨ। ਮੇਰਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਅਨਾਛਾਦਿਤ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਯਿਸੂ ਦੀਆਂ ਅਨਮੋਲ ਪ੍ਰਤਿਜ਼ਾਵਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਲਈ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕੀਤਾ.... ”

“ਦਿਲਾਂ ਦੀ ਲਗਨ ਭਰੀ ਖੋਜ ਅਤੇ ਨਿਮਰ ਸਵੀਕਾਰੋਕਤੀ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਪੂਰਵਕ ਉਮੀਦ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਆ ਪਹੁੰਚੇ। ਹਰ ਸਵੇਰ ਅਸੀਂ ਇਹ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਸਾਂ ਕਿ ਸਾਡਾ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾ ਕੰਮ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਕਰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਜੀਵਨ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਅੱਗੇ ਠੀਕ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਇਹ ਸਮਝ ਲਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜੇ ਅਸੀਂ ਪਵਿਤ੍ਰਤਾ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵੱਧ ਰਹੇ, ਤਾਂ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੀ ਪਿੱਛੇ ਹਟ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਇਕ ਦੂਜੇ ਲਈ ਸਾਡੀ ਚਿੰਤਾ ਵੱਧ ਗਈ; ਅਸੀਂ ਇਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਅਤੇ ਇਕ ਦੂਜੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ।

“ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨਾਲ ਸੰਗਤੀ ਕਰਨ ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਬੇਨਤੀਆਂ ਉਸ ਅੱਗੇ ਅਰਪਣ ਕਰਨ ਲਈ ਬਾਗਾਂ ਅਤੇ ਕੁੰਜਾਂ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠੇ ਹੁੰਦੇ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਉਸ ਦੀਆਂ ਸਿਸ਼ਟੀਕ੍ਰਿਤ ਰਚਨਾਵਾਂ ਨਾਲ ਘਿਰੇ ਹੁੰਦੇ ਸੀ, ਤਦ ਅਸੀਂ ਉਸ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਨੂੰ ਹੋਰ ਵੀ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ ਤੇ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਸੀ। ਮੁਕਤੀ ਦੀਆਂ ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਸਾਡੇ ਲਈ ਸਾਡੇ ਭੋਜਨ ਅਤੇ ਪਾਨ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਅਵਸ਼ਕ ਸਨ। ਜੇ ਬੱਦਲ ਸਾਡੇ ਮਨਾਂ ਨੂੰ ਢੱਕ ਲੈਂਦੇ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਵਿਸ਼ਰਾਮ ਕਰਨ ਜਾਂ ਨੀਂਦ ਕਰਨ ਦਾ ਸਾਹਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਸੀ, ਜਦ ਤੱਕ ਕਿ ਪ੍ਰਭੂ ਵੱਲੋਂ ਆਪਣੀ ਸਵੀਕਾਰਤਾ ਦੀ ਚੇਤਨਾ ਦੁਆਰਾ ਉਹ ਦੂਰ ਨਾ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ।—Life Sketches of James White and Ellen G. White (1880), 188, 189.”

Arthur White, The Ellen White Biography, volume 1, 51, 52.